

## **OSŁAWIENIE** (19) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, a pochylone; końcowe e tekstów nie oznaczających é.

sg *N* osławieni(e) (5). ◇ *G* osławieniã (3). ◇ *D* osławieniu (5). ◇ *A* osławieni(e) (4). ◇ *L* osławieniu (1). ◇ *pl N* osławieniã.

*Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w. s.v. osławić.*

**1. Rozgłos, rozślawienie, okrycie sławą, czcig; diffamatio, illustratio, praedicatio** *Mącz* (7) : w tym mieście Kollegium założył/ kthore cząfu ninieyżego przyšlo ku osławieniu wżemu świáthu zwłázczá przez Marciná Lutherá *BielKron* 290v; Praedicatio Verbale, Oznamienie/ Osławienie/ Chwałá. *Mącz* 85d; Illustro, oświecam/ czynię sławnym/ osławiam/ oznamiam. Illustratio, Oświecenie/ oznamienie/ Osławienie/ etc. *Mącz* 200d, 117c.

*osławienie kogo, czego* (3): á pochop/ chuć/ y możność ku wypełnyánu woley yego [*Boga*]/ á oflawyenyu chwały yego/ [...] bárzo obcyęzáłá. *KromRozm III* A7v; *RejPos* [226]v; *CzechRozm* 190.

*Szereg*: »nauka a osławienie« (1): iż to iest nawdzyęcznieyża słuźbá iemu [*Bogu*] w dzień święty iego/ áby byłá náuká á osławienie świętych słow iego *RejPos* [226]v.

### **2. Chwała** (3) :

*osławienie czyje* (1): Piotr [...] Páná Chrystuślowe zmartwywłtanie y osławienie opowiada. *Leop Act* 3 arg.

*Wyrażenie*: »wieczne osławienie« (2): mieymyż z nimi [świętymi] czątkę/ tu w wielkim trapieniu/ á Potym w niebieśiech w wiecznym osławieniu. *ArtKanc* K2, F19.

**3. Wyjawienie, ujawnienie, opowiedzenie; publicatio** *Mącz* (2) : á czárt [...] biegał po mieście wołáiąc: On zły człek tyły/ miałto iáłmużny/ nos mi vpałił. Ludzie mu opowiedzieli ono osławienie: ále im S. Dunstanus oznaymił czártowłką zdrádę. *SkarŻyw* 508.

*Szereg*: »osławienie, wydanie na światło« (1): Publicatio, [...] Wzięcie/ Przywłaszczzenie ku skárbu krolewskiemu/ też osławienie/ wydanie ná światło. *Mącz* 329b.

**4. Zniesławienie, hańba; infamia** *Mącz, Vulg, JanStat, Cn* (7) : Infamiam sarcire, Osławienie nágródzić *Mącz* 368b.

*osławienie czyje [w tym; G sb i pron* (3), [pron poss]] (3): ták milczkiem zniknąć chciał/ chcąc ták opuścić Máryą bes iey osławienia. *CzechRozm* 161; ani która ftroná ku osławieniu drugiéy Strony nie będzie żadného poduśczác *SarnStat* 1068, 1068; [Meam famam in fe transtulit. Moie osławienie ná sie przyiął. *TerentMatKęł* K4v].

*osławienie u kogo* (1): A kthofchkolwyek na pošli fzye kyedi targał nyebil przesz wyelkyego v wżech lyvdzy oflawyenyá. *LibLeg* 11/136v.

*W połączeniu szeregowym* (1): wżyftkié Spory/ rołtérki/ nieprzyiáźni/ odpowiedánia/ osławienia/ y Szkody między ftronámi [...] máią byđz odpufczoné *SarnStat* 1087.

*W przeciwstawieniu*: »osławienie ... dobra sława« (1): po práwicy/ y po lewicy: przez chwałę y zelżywość/ przez osławienie y dobrą sławę: iákoby zwodnicy/ áno prawdziwi: iáko nieznáiomí/ áno znáiomí *WujNT* 2.Cor 6/8.

*Synonimy*: **1.** oświecenie, oznajmienie; **2.** chwała; **3.** obwieszczenie, ogłoszenie, oznajmienie, wyjawienie; **4.** hańba, lekkość, niesława, pohańbienie, zelżywość, zhańbienie.

*Cf* **OSŁAWA, OSŁAWIĆ, OSŁAWNOŚĆ**

MŚ